

bij zelfstandig tot actie komende arbeiders en zoals we dat ook zien in de moeizame pogingen in organisaties als het O.V.B., werd stevig bediscussieerd. Ook de noodzakelijke propaganda voor verzet tegen de doorvoering van de verhoging van de woninghuren maakte een zeer ernstig onderdeel van de disputen uit.

Maar voor dit alles geldt ook, dat het in deze beschouwing niet kan worden verwerkt. Daarover zullen dus nader artikelen verschijnen in onze krant, waarvan we tot ons leedwezen moeten vaststellen, dat zij echter zo buitengewoon klein is.

Wij hopen in elk geval er in dit artikel in te zijn geslaagd duidelijk te maken, hoe belangrijk de bondsconferenties voor alle vrienden van "Spartacus" zijn. Daarom vrienden, zorgt er voor, dat ge een volgende keer present zijt.

"SPARTACUS OP DE VESUVIUS"

Verantwoording van de ingekomen bijdragen over Augustus 1949
Door de Amsterdamse agent werd ontvangen:

a. Vaste bijdragen.

P.S. f.0.50 W.S. f.4.00 B.R. f.1.00 J.B. f.0.50
Lezers Barentsbuurt f.3.76 B.N. f.2.50 H.G.L. f.10.-
W.v.d.W. f.1.00 S.H. f.1.00 J.V. f.1.00 L.B. f.3.00
N.A. f. 2.50, allen te A. Totaal f. 30.76

b. Losse bijdrage

Lezers te Z. f.1.50

Over de Uitgeverij "De Vlam" werd ontvangen:

W.v.v. te O. f.4.00 H.J. te R. f.0.50 Fl.d.R. te R.
f.1.00 F.S. te D. f.1.50 H.W. te A. f.1.00 E.B. te
B. f.2.50 Fl.d.R. te R. f.0.60 kleinere bijdrage
f.0.15 Totaal f. 11,25

Totaal generaal f. 43.51

HEEFT U AL UW BIJDRAGE VOOR ONS
BLAD "SPARTACUS" OPGEZONDEN ? ?

Of, Moet U nog opgegeven worden
voor een abonnement op de uit-
gave van de "Grondbeginselen van
de Communistische Productie en
Distributie"

Alle bestellingen naar:
W.v.d.Wal, Reinier Claassenstraat
40 huis, Amsterdam-West.

Ik heb je op de lijst gemist ?

er onder hen, van wie het bekend is, dat zij hetgeen zij tot dusverre voor de propaganda over hadden, gaarne zullen blijven betalen. Daarop wijst vooral het stevige bedrag dat in de afgelopen negen maanden uit het fonds "Spartacus op de Vesuvius" kon worden opgenomen. Dat bedroeg n.l. niet minder dan f.1075.03.

Ook de herdruk van "De Grondbeginselen" werd besproken. Gepoogd zal worden in meerdere plaatsen, parallel met die uitgave, een cursus te or-

strijd van U om de orde. Wanneer gij macht vormt, wanneer ge die macht zult willen aanwenden om de doeleinden van de heersende klasse te doorkruisen, dan zult ge tot de ervaring komen, dat ge moet strijden tegen het kapitalisme en voor het socialisme. Socialisme, dat wil zeggen, dat gijzelf, gemeenschappelijk door Uw macht in het bedrijfsleven de productie zult organise-

ORGAAN VAN DE COMMUNISTENBOND "SPARTACUS"

Proletariërs aller landen, Verenigt U!

REDACTEUR
R. Hulsman

ADMINISTRATIE:
Uitg. "DE VLAM"

Adres: Red. & Adm. Postbus 7046 Amsterdam Zuid 2. Postgiro t.n.v. "De Vlam" 168797.

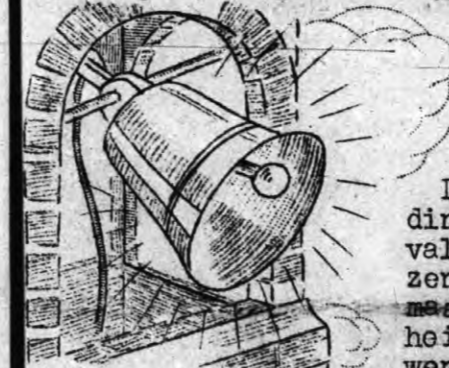
verschijnt 1 x per 14 dagen.

9e Jrg. No.36.

Prijs 12 cent.
5 Nov. 1949.

DE STORMKLOK WORDT GELUID !!

Arbeiders wapent U voor het verweer !

Datgene, wat wij direct voorspelden toen onder leiding van de Engelse z.g. arbeidersregering de muntdevaluatie werd ingezet, wordt bittere ernst. De prijzen van allerlei levensbenodigheden gaan met de regelmaat van de klok omhoog. De toch al grote moeilijkheid, ook vóór de devaluatie, voor de arbeidersvrouwen om de wekelijkse touwtjes aan elkaar te knopen,

wordt een totaal onmogelijke taak. Schulden en zorgen nemen toe. Talloze vrouwen zagen zich reeds genoodzaakt om te pogen er wat bij te verdienen. Werk voor halve dagen wordt gezocht. De huusvljht neemt weer hand over hand toe. De man zoekt bijwerk, of gaat, als hem de mogelijkheid wordt geboden, overwerken.

En de bezittende klasse strooit de praatjes rond, dat de arbeidersklasse en veel groter aandeel verkrijgt van het nationaal inkomen dan vóór de oorlog. Zij geeft becijferingen over onhoudbaar hoge lasten voor sociale verbetering van de arbeiders.

Wij achten het in dit artikel niet eens de moeite waard, in te gaan op de lasterlijke suggesties, alsof de arbeidersklasse teveel geniet van de nationale koek. Alle argumentaties daartegen hebben immers toch weinig of geen zin. Is het niet voldoende, dat onze eigen ervaringen ons leren, dat de toestand van de arbeidersklasse onhoudbaar wordt ?

En hoewel wij het best weten, dat de arbeidersvrouwen die gaan werken, dat de mannen die gaan overwerken, dat de gezinnen die pogen zich op allerlei wijze aan te passen, dit doen omdat de levensnood hen daartoe drijft, mogen wij niet nalaten te zeggen, dat al degenen die dit zonder meer doen, al degenen die daadloos tegenover de aanvallen, die op hun bestaanspeil worden gedaan, blijven staan en slechts de weg van de aanpassing zoeken, fout zijn.

Regering en ondernemersdom spelen met U. Wanneer moeder de vrouw kans heeft gezien om er een tientje bij te verdienen, wanneer vader zijn avonduren, die hij voor gezin en klasse moet besteden, voor enige gedevalueerde guldens maar weer achter de machine gaat staan, dan wordt een stijgend gedeelte aan loonbelasting ingehouden, of dan ontvangt men wegens het hebben van een "dubbele dienstbetrekking" een schrikbarend hoge aanslag in de inkomstenbe-

bij zelfstandig tot actie komende arbeiders en zoals we dat ook zien in de moeizame pogingen in organisaties als het O.V.B., werd stevig bediscussieerd. Ook de noodzakelijke propaganda voor verzet tegen de doorvoering van de verhoging van de woninghuren maakte een zeer ernstig onderdeel van de dispuuten uit.

Maar voor dit alles geldt ook dat het in deze beschouwing niet kan

lasting. En ondertussen gnuiwen ook degenen die steeds over sociaal gevoel kwijlebabbelen ook nog, omdat ze ondanks al die mooie sociale wetten, de echte sociale toestand van de arbeidersklasse slechter en slechter zien worden. Wat hebben de heren van de Christelijke partijen zich in het verleden druk gemaakt over de arbeid van de gehuwde vrouw. De vrouw behoorde aan het gezin. Wie hoort ze nog? Och wie denkt er aan het arbeidersgezin? Productie, betalingsbalans, kapitaalvorming, dat zijn de dingen die nu alleen de aandacht vragen.

Zich niet afvragende hoe er met het levenspeil van de Russische arbeiders werd omgesprongen, heeft in het jongste verleden de Russischgezinde partij hier (de C.P.N.) de louze aangeheven: "Hoger lonen, lager prijzen". Ze heeft gepoogd daarmee de arbeidersklasse van West-Europa voor het karretje van het staatskapitalistische Rusland te spannen. Dat betekent, zij heeft gepoogd de arbeiders in te schakelen in het andere imperialistische front. Daarmee heeft ze onnoemelijke schade toegebracht aan het moeizame pogen om te komen tot een nieuwe zelfstandige arbeidersbeweging.

Zonder inzicht, zonder eigen zelfstandige klasseorganen staat nu de West-Europese arbeidersklasse tegenover eigen meedogenloze heersers. Die keren de rollen om: Lager lonen, hoger prijzen is de propaganda van de dag. En wanneer de ellende in de arbeidersgezinnen dan nog meer gaat dringen en nog meerdere vrouwen zich aan de loonslavernij gaan onderwerpen, dan is dat toch nog een extra buitenkansje voor de bezittende klasse. Dan snijdt het mès van twee kanten. Dan neemt het aantal van de werkers toe. Dan stijgt niet alleen de meerwaarde, doordat het aantal loontrekkenden wordt verhoogd, maar dan kunnen twee arbeidskrachten immers zorgen voor het kariger wordende gezinsinkomen. Onder die omstandigheden kan er dan nog best wat meer huur worden gevraagd, voor de paar kamertjes, die het gezin bewoont in één pand met zes, acht, tien en meer lotgenoten-gezinnen.

Attlee, in Engeland, heeft gesproken. Na hem Cripps. De president van de Nederlandsche Bank heeft gesproken. Na hem kwam de voorzitter van de Partij van de Arbeid, oud-officier, en nieuwe-cultuur-socialist Koos Vorink. In een ander artikel zullen wij op een en ander nader ingaan. Maar zeker is, dat zij allen aan de stormklok hebben getrokken. Luid klinken de dreunende slagen door het land. "Harder werken! Lager lonen!", "Onvermijdelijke verlaging van de levensstandaard van het Nederlandse volk!".

ARBEIDERS VAN NEDERLAND, die stormklok geldt de algemene aanval op Uw bestaan. Wapent U voor het verweer !!!

Eén ding is zeker. Gij zijt aangewezen op Uzelf. Niemand zal voor U strijden, wanneer ge het niet zelf doet. Alles wat zich met deze orde heeft verbonden, leiders, politieke partijen, vakbewegingen, die erkend werden door Uw klassevijand, zij allon willen de bestaande orde verdedigen. Zij willen aan het West-Europese kapitalisme, onder de opperheerschappij van de V.S. van Amerika, een positie verschaffen, waardoor het een, zij het bescheiden, mogelijkheid heeft op bepaalde wereldmarkten (Afrika, het Verre Oosten enz) de door U vervaardigde producten te leveren. Maar daarvoor is het nodig dat Uw levenspeil voortdurend en krachtig naar beneden wordt geschroefd. Voor hen die zich met deze orde verbonden achten, komen zij met krachtige argumenten.

Inderdaad het West-Europese kapitalisme en zijn vertegenwoordigers en dienaren hebben geen andere uitweg. Zolang zij geen eigen macht vormt, zullen zij doorgaan U steeds verder in een poel van nood en ellende te dringen. Het Westerse kapitalisme kan slechts op Uw nood verder functioneren.

Alles wat gij ondergaat, alles wat U nog te wachten staat, hebt ge in zekere zin aan Uzelf te wijten.

De strijd voor Uw bestaan wordt onder de tegenwoordige verhoudingen, een

strijd van U om de orde. Wanneer gij macht vormt, wanneer ge die macht zult willen aanwenden om de doeleinden van de heersende klasse te doorkruisen, dan zult ge tot de ervaring komen, dat ge moet strijden tegen het kapitalisme en voor het socialisme. Socialisme, dat wil zeggen, dat gijzelf, gemeenschappelijk, door Uw macht in het bedrijfsleven de productie zult organiseren. Een productie, niet om de winst, maar ter voorziening in Uw eigen behoeften.

De stormklok wordt geluid door de bezittende klasse. Hoort ge de klanken? Arbeiders, wapent U voor het verweer! Wapent U voor de komende strijd! De strijd voor een nieuwe maatschappelijke orde.

E E N G O E D E A V O N D. Ja, dat was de avond, die ons aangeboden werd door de kameraden van de toneelgroep, "t Perspectief" op Woensdag 19 Oct. in Amsterdam. Is er op het gegeven programma misschien dit of dat aan te merken, een feit blijft, dat de poging van onze mensen, ZELF uit te beelden, dat, wat ze denken en voelen, volkomen geslaagd is.

Meestal gaat het zo, dat de een of andere malle schreeuwerige, toneel-speelster of toneelspeler de arbeider, of het volkskind uitbeeldt op de officiële planken, terwijl arbeiders graag "Heer Graaf" spelen.

Hoe goed het contact gelegd werd tussen de spelers- het woord is hier eigenlijk een tikje onjuist- en de lui in de zaal, bleek wel uit de wijze, waarop deze laatsten reageerden op het slot van "EL:RAAF DE DODEN".

Dit, en trouwens meerdere scènes van het toneelstuk, is van die aard, dat, wanneer het niet WAAR gegeven wordt, de lachlust van het publiek ongetwijfeld wordt opgewekt.

Het dramatische grenst aan het belachelijke, maar dit hoog-ernstige kan kolder worden.

Hier waren echter geen acteurs aan de gang, die door slecht "spel" de zaak kunnen verknoeien, neen, hier stonden arbeiders en vrouwen voor ons, die stuk voor stuk zeggen, wat ze zelf als waarachtig aanvoelen.

De minnaars van Kunsten met de grote K's hebben avonden en nachten besteed aan de vraag, wat belangrijker zou zijn, INHOUD of VORM? Er is zelfs een tijd geweest, dat men niets van het eerste moest hebben. En men zwijmelde weg in schone vormen, omdat het leven-zelf voor deze intellectuelen geen inhoud meer had. Ze konden toch moeilijk zeggen: "Onze, mijn Kunst is hol, en dus waardeloos!"

Hier was de inhoud zo sterk gebracht, dat het bespottelijk zou zijn in een beschouwing te pite-peuteren over een vraag, of decors beter hadden kunnen zijn, of een medewerker het een of ander een beetje anders had moeten zeggen: We vinden, dat onze vrienden van de toneelgroep goed werk gedaan hebben.

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

P.S. Bij de afloop der voorstelling is door een onzer bezoekers een bruin-groengeblokte sjaal gevonden. De eigenaar(es) kan deze terugkomen bij de redactie van dit blad.

.....

herdruk: "GRONDBEGINSELEN DER COMMUNISTISCHE PRODUCTIE EN DISTRIBUTIE".

De heruitgave van de "Grondbeginselen...", en de daaraan (althans voor Amsterdam) verbonden cursus, bleek een goede gedachte te zijn geweest.

Nu wij aan de 4de aflevering toe zijn, kunnen we constateren, dat er met de intekening een behoorlijk begin is gemaakt, hoewel het natuurlijk nog

lijjn. De nood in de arbeidersgezinnen stijgt mee.

De les begrepen.

Op 8 October j.l. heeft nu Dr Holtrop, de president van de "gesocialiseerde" Nederlandsche Bank, voor het "denkend deel der natie" n.l. op een Universiteitsdag, over de financieel-economische perspectieven van Nederland gesproken. Daarbij stelde hij:

beter kan.

Ook de Amsterdamse cursus over dit onderwerp trekt belangstelling. Het verloop van de avonden is zo, dat de inleider in een klein uur hoofdstuk voor hoofdstuk behandelt en daarna wordt overgegaan tot vragenstellen en discussie, hetgeen geanimeerd verloopt.

Daar de werkgroep echter meent, dat niet alleen Amsterdam moet profiteren van zulke besprekingen, ligt het in de bedoeling om daar, waar voldoende belangstelling bestaat, een of meer bijeenkomsten te beleggen. De werkgroep "Contact" stelt daarvoor inleiders beschikbaar.

Ten overvloede vermelden wij nog, dat de uitgave geschiedt op de volgende wijze: Om de veertien dagen verschijnt een aflevering van 10 à 12 pagina's, tegen de prijs van 25 cent per aflevering.

De derde cursus voor Amsterdam wordt gehouden op Maandag 7 November a.s. 8 uur in "De Arend", Breeuwerstraat hoek Planciusstraat, en is geheel gratis. **V r i e n d e n**, geeft U nog op voor het geschrift en/of de cursus, bij W. van der Wal, Reinier Claessenstraat 40 huis, Amsterdam-West.

Werkgroep "Contact".

DE BEZITTE NDE KLASSE NEEMT MAATREGELEN

Wat doen wij?

Ongeveer tien dagen vóór de devaluaties door de West-Europese staten werden doorgevoerd, hetgeen overigens onder druk van het internationale monopolie-kapitalisme geschiedde, verscheen het jaarverslag van de Wereldbank. En pas-sent, wat is eigenlijk die Wereldbank? Zij is in 1944, dus nog midden in de tweede wereldoorlog, door de geallieerde regeringen opgericht en heeft ten doel credieten te verlenen op lange termijn ten behoeve van de wederopbouw en de economische ontplooiing van nog weinig ontwikkelde gebieden. (B.v. In-donesië, Afrika, enz.) Tegelijkertijd werd ook het Internationale monetaire Fonds opgericht. Het doel van dit laatste fonds, dat gevormd werd door stor-tingen van de deelnemende staten, is vooral er voor te zorgen, dat de wis-selkoersen (dat zijn dus feitelijk de waardeverhoudingen van de munteen-heden van de landen) stabiel (vast) zullen zijn. Vandaar, dat elk land om te dévalueren de machtiging nodig heeft van het Fondsbestuur. De waardeverhou-dingen van de munteenheden van de verschillende landen worden uitgedrukt door de hoeveelheid goud die elke munteenheid vertegenwoordigt, of uitge-drukt in Amerikaanse dollars. Maar de Amerikaanse dollar werd eveneens aan het goud gebonden. Immers per troy-ounce (een bepaald gewicht) fijn goud betaald Amerika 35 dollar. Deze dubbele binding van de niet-Amerikaanse valuta (dollar) zowel aan het goud als aan de dollar is een duidelijke aan-wijzing, hoezeer Amerika de toon aangeeft in de internationale financiële politiek. Wij moeten, ter aanvulling, daaraan nog één ding toevoegen. De goudproducerende landen mogen het goud niet duurder verkopen dan de Ameri-kaanse prijs is. Zou dat wel mogelijk zijn, dan zouden die landen immers de mogelijkheid bezitten, om de Amerikaanse dollar te dévalueren. Er wordt wel eens door Afrika een kleine hoeveelheid duurder verkocht, maar daarvoor is dan ook de toestemming nodig van het zo juist genoemde Monetaire Fonds en dat heeft die alleen gegeven voor zover het goud zou dienen voor indus-triële doeleinden. Door dit alles zal het de lezer duidelijk zijn, dat ook de invloed van Amerika op de Wereldbank en het Monetaire Fonds heel groot is. Dat vloeit trouwens in wezen voort uit de economisch overwegende posi-tie van dat land.

Indertijd het west-Europese kapitalisme en zijn vertegenwoordigers en dienaren hebben geen andere uitweg. Zolang zij geen eigen macht vormt, zul-len zij doorgaan U steeds verder in een poel van nood en ellende te dringen. Het Westerse kapitalisme kan slechts op Uw nood verder functioneren. Alles wat gij ondergaat, alles wat U nog te wachten staat, hebt ge in zekere zin aan Uzelf te wijten. De strijd voor Uw bestaan wordt onder de tegenwoordige verhoudingen, een

terwijl inzicht in de werkelijke situatie ontbreekt! Maar onze vaste overtuiging is, dat de strijd van het Europese en Nederlandse proletariaat gaat komen. Wanneer? Hoe? Dat alles hangt mede af van onze eigen propa-gandistische kracht en onze wil om te getuigen van datgene wat wij weten. ~~Wanneer helpt mede inzicht te brengen, daar waar het nodig is: helpt~~

Nu willen wij zeker niet zeggen, dat al die bepalingen niet worden ontde-ken door de deelnemende landen. Wij denken aan de goudsmokkel, waarover onlangs in de pers werd geschreven en die plaats vond per vliegtuigen. En.. er zijn ook nog niet-deelnemende landen en daarvan is het goudproducerende Rusland zeer belangrijk. Zo is het niet denkbeeldig te veronderstellen, dat Rusland in staat zou zijn invloed uit te oefenen op de internationale va-luta-verhoudingen, door goud tegen andere prijs dan de in Bretton-Woods en later overeengekomen verhoudingen op de markt te brengen, hetzij legaal of anders.

Wij maakten dit uitstapje om de lezer enigszins wegwijs te maken op een terrein, dat in de regel zover buiten onze gedachtensfeer ligt en dat toch zo uitermate belangrijk is. Immers, alleen degene die daarvan iets weet, kan beseffen hoe verstrengeld de economische belangen van de verschillen-de landen zijn. De dévaluatie van de West-Europese munteenheden maakt daarvan een onderdeel uit.

Geleide economie.

En er komt nog wat bij. Er zijn politieke stromingen, die beweren, dat het praatje over geleide economie dwaasheid is. Die zaak is voor hen beslist, door de opmerking "het kapitalisme kan de economie niet leiden, dat zou alleen in het socialisme mogelijk zijn". Dat is kort en lijkt voor velen afdoende. Maar toch zullen deze "theoretici" wanneer ze in een groot-be-drijf werkzaam zijn, aan de lijve ervaren, dat daarin wel degelijk sprake is van organisatie en leiding. Zij weten ook, dat een concern vaak tien-tallen naamloze vennootschappen beheerst en... leidt. Dat dit door aller-lei tegenstellingen in het kapitalisme telkens weer vastloopt, tegenstel-lingen die niet te overbruggen zijn, weten wij ook. Maar toch zou het dwaasheid zijn, de ogen te sluiten voor hetgeen zich door de concentratie van het economische leven en de daarmee gepaard gaande machtsconcentratie, voltrekt. De pogingen op internationaal monetair gebied zijn daarvan even-eens een sterk voorbeeld.

Drastische maatregelen.

En nu keren wij terug tot het jaarverslag van de Wereldbank. In dat ver-slag wordt over de Nederlandse verhoudingen gezegd:

"De economische positie van Nederland is moeilijk. Om deze op gezon-dere basis te brengen (in het bijzonder om het dollartekort op de betalingsbalans op te heffen) moeten de Nederlandse autoriteiten drastische maatregelen nemen. Van het Nederlandse volk moeten nog meer opofferingen worden gevraagd."

Dat was de stille aanwijzing, die de heersende klasse van Nederland kreeg. Daarna volgde de devaluatie van de gulden met 30%. Dat betekent dus, dat de gulden nog maar 7/10 waard is van voorheen. Willen wij dus nu uit Ame-rika iets betrekken, dan moet 10/7 maal het aantal dollars worden betaald van vroeger. Dus per dollar inplaats van de vroegere f.2,65 ongeveer f.3.80. Het gevolg constateren wij dagelijks. De prijzen zijn stevig in stijgende lijn. De nood in de arbeidersgezinnen stijgt mee.

De les begrepen.

Op 8 October j.l. heeft nu Dr Holtrop, de president van de "gesocialiseer-de" Nederlandsche Bank, voor het "denkend deel der natie" n.l. op een Uni-versiteitsdag, over de financieel-economische perspectieven van Nederland gesproken. Daarbij stelde hij:

beter kan.

Ook de Amsterdamse cursus over dit onderwerp trekt belangstelling. Het verloop van de avonden is zo, dat de inleider in een klein uur hoofdstuk voor hoofdstuk behandelt en daarna wordt overgegaan tot vragenstellen en discussie, hetgeen geanimeerd verloopt.

Daar de werkgroep echter meent, dat niet alleen Amsterdam moet profiteren van zulke besprekingen, ligt het in de bedoeling om ook elders te komen.

"De dévaluatie moet worden gezien als een volstrekte voorwaarde voor het herstel van de Europese en dus ook van de Nederlandse betalingsbalans. Zij kan echter alleen middel tot dat herstel zijn, indien een zekere stijging van de kosten van levensonderhoud wordt aanvaard, zonder dat gestreefd wordt naar compenserende loonsverhogingen. Teneinde de prijsstijging niet te plotseling te doen plaatsvinden verdient het overweging over te gaan tot tijdelijke verhoging van subsidies, mits daardoor geen nieuwe inflatie wordt teweeg gebracht."

Gelet op het feit, dat ook de regering reeds bij de bekendmaking van de dévaluatie in die richting heeft gesproken (een regering waarin ook z.g. socialisten zitting hebben, ja waarvan de minister-president en de minister van financiën beiden zodanige "socialisten" zijn) konden de arbeiders nu weten, wat hun te wachten staat.

Het N.V.V. beschermt.

Het N.V.V. mag dan ook wat sputteren, dat de lasten gelijkelijk verdeeld moeten worden, het legt zich bij deze aanvallen op het bestaansniveau van de arbeidersklasse - natuurlijk - neer. Och, ja, er zijn weer wat dreigementen van die zijde geuit. Maar dat zijn we gewoon. Reeds op 6 September j.l., dus nog voor de dévaluatie verleende Ad Vermeulen, de secr. van het N.V.V., een interview aan een Parool-redacteur. Dat was toen naar aanleiding van de gevolgen van het opheffen van de prijsstop. Hij verklaarde, dat we desnoods weer terug moesten naar de prijsbeheersing, wanneer het prijspeil verder zou stijgen. Kan dat niet, zei hij, dan is looncompensatie gewenst. Maar.... dat hing weer af van de ontwikkeling van de productie. In elk geval was handhaving van de loonbeheersing... te prefereren. Maar, wanneer geen compensatie binnen het raam van de beheerste loonpolitiek zou worden nagestreefd, dan.... ja dan zou de vakbeweging moeten overschakelen op... de machtsstrijd.

Dat was dus vóór de ontwaarding van de gulden. En nu? "Lasten gelijkelijk verdelen" heet het, nu de prijzen omhoog vliegen. Dat komt er dus op neer, dat weer nieuwe lasten aan de arbeiders kunnen worden opgelegd.

Trouwens Dr Holtrop is het in wezen daarmee eens. En... zegt hij, in 1938 kregen de arbeiders 47% van het nationale inkomen en in 1947 56%. Die moeten dus eerst maar lasten op zich nemen. Mede terwille van de kapitaalvermindering.

Ook daarover zullen wij nog moeten schrijven- de problemen dringen zich op.

KOOS legt het er nog eens dik op.

Dat alles was nog niet voldoende duidelijk, vond de voorzitter van de Partij van de Arbeid, Koos Vorrink. Hij kreeg een bijzonder geschikte gelegenheid om het partijstandpunt nog wat duidelijker te maken n.l. op een bijeenkomst van..... Marine-officieren. Hij zei het volgende:

"De partij is bereid voor de verdediging van het Westen grote offers te brengen, die onvermijdelijk de levensstandaard van het Nederlandse volk zullen verlagen."

"Dit standpunt zou onveranderd blijven, indien de Partij van de Arbeid uit de regering zou treden en in de oppositie zou gaan."

Wij weten dus als arbeiders precies waar we aan toe zijn. De aanval op ons bestaan wordt van alle zijden ingezet.

W a t d o e n w i j ? ?

Nog heerst er in de arbeidersgelederen grote verdeeldheid en verwarring

terwijl inzicht in de werkelijke situatie ontbreekt! Maar onze vaste overtuiging is, dat de strijd van het Europese en Nederlandse proletariaat gaat komen. Wanneer? Hoe? Dat alles hangt mede af van onze eigen propagandistische kracht en onze wil om te getuigen van datgene wat wij weten.

Kameraden, helpt mede inzicht te brengen, daar waar het nodig is; helpt mede aan de propagering van een werkelijk zelfstandige arbeidersbeweging.

Filmbespreking. "DE FIETSENDIEVEN"

Deze film speelt zich af in het na-oorlogse Italië, met zijn armoe, ellende en grote werkloosheid. De speler van de hoofdrol, Antonio, behoort tot het grote werklozenleger, doch krijgt op zekere dag een baantje als stadsaanplakker. Hiervoor moet hij een fiets hebben. De fiets van Antonio staat in de lommerd. Zijn vrouw weet raad. Samen met haar man gaat ze de lakens naar de lommerd brengen en daardoor zijn ze in staat de fiets vrij te krijgen. Overgelukkig voor zijn gezin weder te kunnen werken, gaat Antonio de volgende dag met een stapel plakaten op stap. Helaas, bij de moeizame pogingen om het eerste plakkaat ongerimpeld op de muur te krijgen, wordt de fiets gestolen en de achtervolging blijft zonder resultaat. Op het politiebureau weet men niets beters te doen, dan het feit te registreren. Op de vraag van Antonio of er niets gedaan kan worden, krijgt hij ten antwoord: "ga hem zoeken". En hij gaat hem zoeken, de volgende dag, een Zondag. Samen met zijn zoontje dwaalt hij de gehele dag door de stad in een stromende regen. Alles tevergeefs. Als ze de dief gevonden hebben, kunnen ze niets bewijzen en moeten ze onverrichterzake weer verdwijnen. Teneinde raad stuurt Antonio zijn zoontje weg en steelt zelf een onbeheerd staande fiets. Hij wordt echter vrijwel onmiddellijk gegrepen en komt er nog genadig met wat slaag af, omdat de eigenaar niets voelt voor al de drukte en soesa van politiewerk. Het einde laat ons een verslagen Antonio zien, temidden van een enthousiaste sportmenigte.

-0-

Dit is in het kort de inhoud van deze film. Wij zijn haar gaan zien naar aanleiding van de prachtige resencies die ze kreeg in vrijwel alle dag- en weekbladen. De film wordt één van de besten genoemd, die na de 2de wereldoorlog geproduceerd zijn. En ook wij moeten erkennen, dat deze film bijzondere kwaliteiten heeft. De voornaamste daarvan is, de ongekunsteldheid, waarmee het gehele gegeven naar voren wordt gebracht. Waarschijnlijk is dit te danken aan het feit, dat de spelers geen beroemde sterren zijn, doch doodgewone mensen. Antonio b.v. is in het werkelijke leven een werkloze arbeider, en zijn parmantig dapper zoontje Bruno een haveloos zwervertje, zoals er zoveel voorkomen. Daarom is alles zo natuurlijk en ontroerend. Je ziet geen spel meer, maar bittere werkelijkheid. Je ervaart de ellende van de arbeidersklasse, vertegenwoordigd door Antonio. Je ziet de haveloosheid van de arbeidersjeugd, gemanifesteerd in het zoontje Bruno. Je voelt de hele film door, dit is hun leven, mijn leven, ons leven. Deze ellende is ons deel.

Die diepe wanhoop- en verslagenheid is het deel van ons, arbeiders. Je voelt het schrijnende van de kerkelijke liefdadigheid, wanneer zwervers met een blikje wat eten komen halen bij de kerk, doch daarvoor eerst een kerkdienst moeten bijwonen met zingen en bidden.

Je voelt de huichelarij van gegoede dames, die aan filantropie doen. Antonio en Bruno, ze doen ons het leed, de grote ellende van de arbeiders

die aangewezen zijn op de ellende van inwoning. En evenveel zijn er die zich zelfs dat nog moeten ontzeggen en jaar in jaar uit wachten op de tijd dat er ook voor hen weer een woning zal zijn. Alleen in de stad Amsterdam wonen 60.000 gezinnen samen. Hoeveel het aantal bedraagt dat helemaal geen woning heeft weet ik niet, maar wel weet ik dat van officiële zijde is bekend gemaakt, dat het komende jaar het woningtekort nog zal toenemen. Dit, ondanks dat men er toe overgegaan is om van arbeiderswoningen ook de zolders voor bewoning geschikt te maken.

dersklasse gevoelen. Dat alles maakt het de moeite waard deze film te gaan zien. Maakt het de moeite waard deze film, die tot je spreekt van het begin tot het einde, op je te laten inwerken.

En toch..... ze voldoet niet aan de eisen, die wij als bewuste klasse-strijders aan de film stellen. Dit te verwachten zou ook naïf zijn.

Deze maatschappij is een klassemaatschappij en kan daarom geen andere kunst naar voren brengen, dan de kunst van de heersende klasse. Want hoe ontroerend deze film ook is, hoezeer ze ons de grauweheid van het arbeidersbestaan laat zien, in wezen is ze negatief. Indien ze positief zou zijn, zou ze moeten aantonen, dat deze ellende, deze grauweheid gevolg is van het kapitalistisch systeem en dat verandering zich slechts kan voltrekken door het vernietigen er van en het vestigen van een andere orde.

Dan zouden al die bladen ook niet zwijmelen over de pracht van zulk een film, doch integendeel komen met hun wijze lessen over soberheid en hard werken.

Daarom, deze film is het zien waard. Maar bekijk ze door de ogen van de bewuste klassenstrijder en niet door de huichelachtige bril van de dagbladers.

o-o-o-o-o-o

Men verzoekt ons plaatsing van het volgende:

Een specialistisch discussieblad: "Socialistische Stemmen".

Door socialisten van verschillende schakeringen werd reeds lang de behoefte gevoeld aan onderlinge discussie, welke een noodzakelijke bijdrage kan leveren tot een beter begrip van elkaars opvattingen en een verdieping van het inzicht. Teneinde een bindmiddel en een stimulans voor deze discussie te scheppen, hebben zij besloten met ingang van September een maandelijks verschijnend orgaan uit te geven, "Socialistische Stemmen".

In dit blad kan ieder vrijuit zijn mening zeggen over de vraagstukken welke met het socialisme en de strijd van de arbeidersklasse in verband staan. In het bijzonder wil het blad een mogelijkheid bieden aan de kleinere "linkse" groeperingen en aan van elke politieke organisatie losstaande personen om hun denkbeelden in ruimere kring te verspreiden.

Vraagt proefnummers aan! Zendt ons proefadressen!

Overweegt de mogelijkheid van het oprichten van discussiegroepen in breder verband. Alle correspondentie aan:

F. Kool, Rijsburgerweg 50 te Leiden.

Wij gaan gaarne tot plaatsing van dit stukje over. Een blad als wordt beoogd zou ongetwijfeld in een behoefte voorzien, al zal men er aan moeten wennen, wat trouwens ook blijkt uit het eerste nummer, dat rijp en groen door elkaar loopt. Maar dat is nu eenmaal in discussies en vooral in een tijd van verwarring, onvermijdelijk. Maar, het is een zij het een gewaagde poging, die steun verdient.

o-o-o-o-o-o-o-o

Wij weten dus als arbeiders precies waar we aan toe zijn. De aanval op ons bestaan wordt van alle zijden ingezet.

Wat doen wij??

Nog heerst er in de arbeidersgelederen grote verdeeldheid en verwarring

VERBROKEN BOEIEN ?

De Rondetafel-conferentie is dan geëindigd. De resultaten zullen worden voorgelegd ter ratificatie (goedkeuring) aan de wetgevende organen van Nederland

SPARTACUS

ORGAAN VAN DE COMMUNISTENBOND "SPARTACUS"

Proletariërs aller landen, Verenigt U!

REDACTEUR R. Hulsman

ADMINISTRATIE: Uitg. "DE VLAM"

Adres: Red. & Adm. Postbus 7046 Amsterdam Zuid 2. Postgiro t.n.v. "De Vlam" 168797.

19 Nov. 1949.

12 ct. Verschijnt 1 X per 14 dagen

9e Jrg.No.37.

DE MODERNE PIGGELMEE !

Vroeger was er eens een arme weduwe die met koffie en thee aan de deuren liep te venten. Ik weet niet of ze er niet genoeg mee verdiende maar in elk geval ging ze de verkoop stimuleren door de afnemers, die een bepaald aantal pakjes koffie en thee hadden gekocht een aardig boekje cadeau te geven. Dat aardig boekje begon als volgt:

"Er leefde eens, in een landje aan de zee,

"Een heel klein dwergje, dat heette Piggelmee."

Ik weet niet of er een woordje verkeerd gezegd is, maar iets dergelijks was het wel. En de weduwe, die nu geen arme weduwe meer is, was zo verstandig geweest van het boekje een opvoedende taak te laten uitgaan.

Piggelmee woonde namelijk in een keulse pot. Op zekere dag ving hij een vis. Toevallig was het een tovervis, die z'n vrijheid kocht door Piggelmee te beloven, dat elke wens die hij zou uiten vervuld zou worden.

Och, laat ik de lezers het verdere verhaal besparen. Wellicht weten ze allemaal hoe Piggelmee, door zijn wensen verlost uit de keulse pot, door de begeerigheid van z'n vrouw eindelijk toch weer in de keulse pot terecht kwam. De wijze les van dat boekje (nu opnieuw uitgegeven door de weduwe) is dus, dat arme mensen tevreden moeten zijn met wat ze hebben en niet meer moeten verlangen.

Denk nu niet, dat er alleen vroeger maar Piggelmee's bestonden. Vooral deze tijd kent zeer vele Piggelmee's. De tijd van de keulse pot is echter voorbij. De moderne Piggelmee's wonen nu in houten en stenen krotten, waarbij de keulse pot nog een rijkdom was. Er zijn nu tienduizenden die de weelde van een eigen woning niet eens kennen. Hoevelen zijn er niet die aangewezen zijn op de ellende van inwoning. En evenveel zijn er die zich zelfs dat nog moeten ontzeggen en jaar in, jaar uit wachten op de tijd dat er ook voor hen weer een woning zal zijn. Alleen in de stad Amsterdam wonen 60.000 gezinnen samen. Hoeveel het aantal bedraagt dat helemaal geen woning heeft weet ik niet, maar wel weet ik dat van officiële zijde is bekend gemaakt, dat het komende jaar het woningtekort nog zal toenemen. Dit, ondanks dat men er toe overgegaan is om van arbeiderswoningen ook de zolders voor bewoning geschikt te maken.

